

ברצוני להציע לכם שתקדישו עד ה' כינוס בבלוניה מדור מיוחד להחלטת מועצת הביטחון מס' 242. קשה לתאר עד כמה היא לא ידועה בנוסח שלה. בתוכן ובחשיבותה אפילו בין אלה אשר בעצם היו צריכים לדעת אותם.

מדברים על "נסיגה לגבולות בטוחים ומוכרים", אם כי מישפט כזה לא מופיע בה. מתעלמים לעומת זה, לגמרי מן ה' מישפט המדבר על שלילת כיבוש טריטורי ריות בכוח הנשק. לא רוצים להכיר בזה שהמדינות הערביות, עליידי קבלת ה' החלטה, נטשו את עקרונות החלטת חארטום, דבר שהם עשו תחת לחץ חזק מצד בריה"מ. לא רוצים להכין את הערך ההיסטורי של ההחלטה אשר בפעם הרא' שונה קובעת את העקרון של "אין מנצחים ואין מנוצחים" ע"י התערבות צד שלישי, האומות המאוחדות. בקביעת התנאים היסודיים למצב של שלום, אשר עליהם לא יתנהל משאומתן, לא "ישיר" ולא "בעקיפין" כי הם נתקבלו כמו שהם עליידי הצדדים וכל המדינות החברות באו"ם.

לכן דברי אבא אבן על הצורה המקובלת בעולם של הצדדים הם דברי הבל. משא' ומתן והסכם מותרים וגם צריכים רק על פרטי הביצוע של עקרונות ההחלטה, על תאריכים של הנסיגה או פתיחת תעלת סואץ וכו'.

ההצעה על הסדר ביניים שם אינה אלא צורת ביצוע של עקרון הנסיגה, כצעד ראשון לקראת קיום החלטת מועצת הביטחון מס' 242, על כל פריטה. היות והצדדים כבר הסכימו לה אין לדבר על כפייה מצד ארה"ב או בריה"מ, כל זמן שהם יישארו בדרישותיהם במסיגרת ה' החלטה.

יש להדגיש את ערך פירו השטחים המפונים לכל הסדר, כי התנהלות "ביטחוניות" אינן משנות, בעצם, את ה' מצב באופן עקרוני, רק שבמקום חברי ישוב א' שהיה ליד "הגבול הירוק" מופגז זים וסובלים עכשיו חברי ישוב ב' הנמצא ליד "גבול הביטחון". המושג הזה של "גבול ביטחון" כולל בתוכו כבר את מצב המלחמה הבאה ולא מצב של שלום. ד"ר ש. שרשבסקי, ירושלים

דין מסכן

את השלום

אין להתחיר למצרים, ירדן או סוריה דבר בלי חוזה שלום. זה מובן וזה אומר הרוב בישראל. אבל מה שאומר משה דיין מסכן את השלום.

הרוב בממשלת ישראל מתנגד להצהרות משה דיין ואני חושב שמשנה דיין, ש' מתנגד לרוב שבממשלת ישראל, צריך להיות עקבי ולהתפטר מהממשלה.

משה דיין צריך ללכת! ומהר, ככל האפשר. די הרפתקאות! די מלחמות. שלום מנחם חיימוב, עכו

תקופה

חלוצית

שום זכויות יותר (וכל שכן תנאי מו' תרות!) אינם מגיעים לשום עולה! על כל עולה לעבור תקופת-חיים רא' שונית ברמה חלוצית ולהשיג את ביסוסו בעמלו הוא!

מרסל בהן, 19'

מס

מוצרך

הטלת מסיביאה על מהגרים לצמיתות ממדינתם שהשקיעה בחינוכם הגבוה או המיקצועי, הינה מוצדקת אם מס זה מוטל על צעירים שלא הספיקו להתחיר או לת' רום בחזרה למדינתם עליידי עבודה מע' שית!

רינה גורן, חדרה

מי צריך לממן

את הרבנים?

אין הצדקה שהמדינה תשלם משכורות לרבנים ראשיים ואחרים (אשכנזי, ספרדי, תימני, פרסי, כורדי וכו').

גולדה, "מעריב" והמכנה העשותך

"העולם הזה" 1849, מי יוריד למי, "הנדון" על ב' קורה האחרון של גולדה מאיר באירופה.

במאמרו מתלבט אורי אבנרי בניחוש מה הביא את גולדה מאיר לפרסם את מחשבותיה במעריב, לאחר מסעותיה האחרונים באירופה?

אינני חושב שהיתה כאן איוה נקמה בעורכת דבר חנה זמר או באפיוור של רומא. לפי דעתי, העניין הוא הרבה יותר פשוט: אין עיתון בארץ שקרוב בדעותיו לאלו של גולדה כמו מעריב, כשם שאין עיתון בארץ — מלבד העיתונים הדתיים — הגרדף כל-כך עליידי תסביכי הגלות כמו עיתון זה. מבחינה זו יכול מעריב לשמש ממש שופרה של הגנתה הלאומית.

כמו לגולדה, ולעוד הרבה יהודים מהסוג הזה, יש לעיתון זה מערכת ברומטרים וסימגורפים הרגישים מאוד לכל עוול קטן הנעשה בעולם, כתנאי אחד בלבד: אם הוא פוגע ביהודים.

פושעי

מלחמה

אותם פוליטיקאים ומיליטריסטים שאינם נמנעים מלרוע הרס ומוות באוכלוסיה אזרחית בגלל אינטרס פוליטי, ואותם שאינם נמנעים מלהקריב את חיי אזרחיהם בגלל האינטרס ההפוך (כגון בוויאטנאם) הינם פושעי מלחמה הא ש' מים יחדיו בתלול זכויות האדם וברצח-עם.

יוסף שור, רחובות

חוק

ביטחון הגזע

"העולם הזה" 1851, קירקלוקס-קלאן בנצרת, על הריגתו של סוב' חי אל נאסיר ופגיעתה של רגינה פוליקובסקיה.

בהתייחס לידיעה המצערת-באופן-רשמי בדבר החשדות בהוצאתו להורג של הערבי החשוד בבגידה לפי חוק ביטחון הגזע, סעיף 00 ז אא, והחשדות בדבר העגשת היהודיה החשודה בשיתוף-פעולה עם ה' אויב, עליידי שמונה גיבורי חיל,

הנני לבקש בדרך זו להעביר הצעות אחדות לידיעת ר' תשומת-דעת הסני' גור, בכל הקשור להנמקה ולטעון ב' זכות החשודים-כב' יכול, בביצוע מע' שה חמור-כביכול, שנעשה, במידה ר' אכן נעשה, בתום לב, ובמיסגרת פ' עילות הגנתית לאומית בשעת חי' רום.

לפיכך עלינו ועל כב' בית-המשפט ליטול לתשומת דעתו:

- (1) המדובר בעולים, וכידוע קיומנו תלוי בהם.
- (2) המדובר בעולים במריה"מ וכידוע, קיומנו תלוי בהם במיוחד.
- (3) המעשה נעשה, אם אמנם נעשה, בליל שבת קודש.
- (4) החשוד בבגידה החוק בעלולותו

כרמי

עובדה היא שכאשר כמעט כל המיפלגות בארץ התעוררו סוף-סוף להודות באי-הצדק ובחוסר-ההיגיון המדהימים שגרמו למניעת שובם של עקורי אקריית ובירעם לכפריהם, פתח שמואל שניצר, מעורכי מעריב, בגיוס מלא של כל המעשים האיומים שעשה העולם היהודים — מאנטיכוס היווני עד ברנזיב הסוב' ייטי — להגנת מעלליה של ממשלת-הצדק-הלאומי. כאשר הקורא התמים של הצהרון מנסה לשווא להבין: מה הקשר, למשל, בין הטבח האיום של שישה מיליון יהודים עליידי הנאצים ובין סילוק עקורי אקריית ובירעם מאדמותיהם עליידי ממשלת-ישראל ב-1949 או ב-1973.

שום קשר אמיתי בין שני המאורעות אי-אפשר למצוא אפילו במיקרוסקופ הלאומי העדין ביותר, אבל קשר ברור מאוד בין חוש הצדק החד-סטרי של גולדה לזה של עורכי מעריב נראה לעין בכל כותרת שנייה של אלוף מטיפי ישראל.

דינאל יפרה, קריית-טבעון

מכונת מתוצרת צרפת.

(5) החשודים בפעולה הגנתית החזיקו בבעלותם מכונת מתוצרת הרפובליקה ה' פדרלית הגרמנית.

עקב סיבות טכניות אין להזכיר את הני' מוקים העיקריים לזכות השמונה, מגיני כבודנו:

- (1) הנועשת היתה קצינה בצבא שלחם באלה שעתידיים היו לשלם לנו פיצויים.
- (2) הנועש חשוד היה כפיגוע, או בנסיח לפיגוע, בטוהר האומה.
- כן יש להעיר תשומת דעת הסניגוריה לעובדה שאלמוני שעבר במכוניתו במקום, פנה למשטרה, ובכך נעז בתחום הפרט עליידי התערבות בלתי רצויה, ועל כן חייב הסניגור להעיר תשומת-דעת כב' בית-המשפט, בבוא העת. וכמובן לדרוש העגשתו לדוגמא.

מ.פ. כרמי, ראשון-לציון

כותרת

יהודית

הכתבה שלכם על הרצח הנוראי בנצרת, היא דוגמה לכתבה עיתונאית אובייקטיבית. רק בדבר אחד טעיתם: בכותרת. במקום לקרוא לכתבה "קירקלוקס-קלאן", הייתם צריכים להכתירה "jew-klux-klan". מורדכי קירש, חיפה

ארוכי שוער

ותופפי כלבים

"העולם הזה" 1848, "ויאטינאם", אורי אבנרי על הסכם חפסקתי האש בוויאטינאם.

במאמר כתוב: "בוודאי, התנועה (תנו' עת השלום האמריקאית) לא היתה כולה טהורה. נדבקו אליה תימהוניים מכל הסר' גים ורודפי פירסומה, כמו לכל תנועה כזאת. אך אם ארוכי השיער ומעשני החתיש משכו אליהם את הפירסומה, לא הם העניקו לתנועה את המחץ האמיתי. זה בא לה ממאות אלפי אנשים פשוטים — עקרות-ביתי, פקידים" וכו'.

אייזן

מדוע לתנועת העולם הזה—כוח חדש מותר לנהל פירסומה פוליטית ולתנועת ההיפס אסור? הלא החיים הפוליטיים הם תיאטרון אחד גדול.

עידו אייזן, קיראון

אורי אבנרי לא שלל את פעולות ההיפס. הפסוק בא רק להזכיר כי ההיפס היו רק מרכיב אחד, ולא העיקרי, בתנו' עת-השלום האמריקאית, אף כי אמצעי-התקשורת נתנו להם את מירב הפירסומה.

דמוקרטיה חד-צדדית

לכל המעוניינים בגיור

בית ידירי תנר בישראל תסייע, ללא כל תשלום לכל הפונים אליה במידע ובהדרכה בתל-אביב ת.ר. 3333. טל. 738809, 79786. בנתניה ת.ר. 1172. טל. 24939, 053-24110. במאיר יפעת ת.ר. 2018. טל. 4787.

מודעה זו (המצ"ב) מתפרסמת מדי פעם בעיתונים הנפוצים ביותר ב' מדינה. פירסום זה קורא לכל דכפין, המעוניין לעבור תהליכי גיור, ללכת קשר למספר טלפון מסויים ולקבל עזרה חינם. פירסום זה מותר, חוקי, לגיטימי, מוסרי, צודק, הומאני, ועוד כיוונים רבים, אך כיוונים אלה הינם תקיפים כל עוד המדובר בהטפה יהודית!

ברגע שמתפרסמת ידיעה על כת נוצרים המטיפה והעושה נפשות לדתה, אז קופצים כולם, ושופכים את כל כיוויי הזעם-שחיתות, תועבה, עבודה-זרה, רמאות, הונאה, שטיפת-מוח, שוחד וכו'.

בהכרה על הקמת המדינה נאמר: "מדינת-ישראל)... תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות"...

הכרה זו הפכה כבר מומן לבדיחה קריקטורית. בשם "הדמוקרטיה הישראלית" מפלה המישטר התיאוקראטי הישראלי אזרחים עליי שוני דתי.

זוהי דמוקרטיה? כן! זוהי "דמוקרטיה עממית", זהו פשע מוסרי!

אמיר שפירא, ירושלים

קוראים חשודים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריסות תינתן למצריפים תמך נות למכתביהם.